بسم الله الرحمن الرحيم

୧୪ ଫେବୃୟାରୀ-୨୦୧୪ ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ

ତଶହ୍‌ହୁଦ୍, ତା'ଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରା ଫାତିହା ଆବୃ□ କରି ସାରି ହୁଜୁର ଅନଓ୍ୱର୍[ଅବ] କହିଲେ, ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] ନିଜ ଆଗମନର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଐଶ୍ୱରୀକ ଚିହ୍ନ ବିଷୟରେ ନିଜ ପୁସ୍ତକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତ. ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଚିହ୍ନର ବିଶେଷତ୍ୱ ଆଜିର ଖୁତ୍‌ବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ନୀତିଗତ ନିୟମ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ କହିଛନ୍ତି । ସେହିସବୁ ନିଦର୍ଶନ ଯାହା ଅତୀତରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶମାନ ହେବ ତାହାର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଚଳିତ ଯୁଗରେ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସଲାମ୍‌ର ସତ୍ୟତା ଅତି ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ ପ୍ରକଟିତ ହେବ । ତେଣୁ ଐଶୀ ନିଦର୍ଶନର ଚିହ୍ନ ପରିପ୍ରକାଶ କରି ଅଲ୍ଲାଃ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ[ସଅ]ଙ୍କ ମହିମା ଓ ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଦୁନିଆରେ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ଇସଲାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁହଁ ବନ୍ଦ ହେଉଛି ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] ଙ୍କ ସତ୍ୟତାକୁ ଦର୍ଶାଇବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣ ସିଦ୍ଧ ହେଉଅଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତାଙ୍କୁ 'ଜରିଉଲ୍ଲାଃ' ଅର୍ଥାତ୍ 'ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବୀର ଯୋଦ୍ଧା' ନାମରେ ଆଖ୍ୟା ଦେଇ ଇସଲାମ୍‌ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭ୍ୟୁଦୟ ସକାଶେ ପଠାଇଛନ୍ତି ।

ହଜୁର[ଅବ] ମହାଭାଗ ତାଙ୍କ ଖୁତ୍‌ବାରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] ଙ୍କ ସ୍ୱରଚିତ ପୁସ୍ତକ 'ବ୍ରାହିନେ ଅହମଦୀୟା' ଏବଂ 'କିଶ୍‌ତିନୋହ୍', ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କର କିଛି ନୀତିଶିକ୍ଷା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ 'କିଶ୍‌ତି ନୋହ୍'ରେ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି : *"ଯେଉଁ ଗୋପନ ରହସ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ ଜଣାଇଛନ୍ତି, ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ୧୦ହଜାରରୁ କମ୍ ନୁହେଁ। ସେସବୁର ଭେଦ ଯଥା ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ବ□ମାନ ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେଉଥିବା ପୁସ୍ତକ-'ନୁଜୁଲୁଲ୍ ମସିହ' ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଦେଢଶହଟି ଲିଖିତ ଐଶୀବାଣୀକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ନିଆଯାଇଛି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ମୋର ସବୁଯାକ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପୂରଣ ହେବାରେ ଲାଗିଛି କିମ୍ବା ଏହାର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଭାଗ ପୂରଣ ହୋଇସାରିଛି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ ସନ୍ଧାନ କରି କରି ମରିଗଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୋର ଏମିତି କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ତାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ ଯାହା ପୂରଣ ନ ହୋଇ ରହିଥିବ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଲଜ ପଣରୁ ହେଉ କିମ୍ବା ଅଜ୍ଞତା ବଶତଃ ହେଉ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କହୁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଦାବୀ କରି କହୁଛି ଯେ ଏପରି ହଜାର ହଜାର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି, ଯାହା ସତ୍ୟସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିବାର ଲକ୍ଷାଧିକ ଲୋକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଖୋଜିଲେ ଦିବ୍ୟ ବା□ାବହ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ[ସଅ]ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନବୀଙ୍କ ଠାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ମିଳିବ ନାହିଁ"* ।

ତା'ପରେ ହଜୁର[ଅବ] 'ନୁଜୁଲୁଲ୍ ମସିହ' ପୁସ୍ତକରୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ]ଙ୍କ ଲିଖିତ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଉଦାହରଣ ଦେଇଥିଲେ ଏହିପରି :

يا احمد فاضت الرحمة على شفتيك

ୟା ଅହମଦ୍ ଫାଜତିର୍ ରହ୍‌ମତା ଅଲା ଶଫ୍‌ତୈକା (ବ୍ରାହୀନେ ଅହମଦୀୟା ପୃଷ୍ଠା ୫୧୭ ଦେଖନ୍ତୁ)

ଅନୁବାଦ: **'ହେ ଅହମଦ୍ ! ତୁମ ତୁଣ୍ଡରେ ଦୟା ସଂଚାର କରାଯିବ । ତୁମର ଆଳଙ୍କରିକ ଶବ୍ଦ ବିନ୍ୟାସ ଏବଂ ମନ ମୁଗ୍‌ଧକର ବାକ୍ ପଟୁତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭୁତ କରିପକାଇବ । ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ଓ ତ□ମୂଳକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ' ।**

ସୁତରାଂ ମୋର ବାକ୍ୟରେ ଏପରି ଚମତ୍କାରିତା ରହିଥିଲା ଯେ କେହି ତାହାର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହେଲେ ନାହିଁ । ମୋର ସ୍ୱରଚିତ କୋଡିଏରୁ ଅଧିକ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ପତ୍ର ପତ୍ରିକାରେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଲେଖା ଆରବୀ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ମାତ୍ର କେହି ହେଲେ ସେହି ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀତାର ଦୌଡରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ବରଂ ବଚନ ଏବଂ ହୃଦୟ ଉଭୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଛଡାଇ ନେଇ ଅଲ୍ଲାଃ ମୋତେ ଦେଇଦେଲେ ।

يريدون ان يطفئوا نور الله بافواههم والله متم نوره ولو كره الكافرون۔

ୟୁରିଦୁନା' ଅଇଁ ୟୁତ୍‌ଫିଉ ନୁରଲ୍‌ଲାହି ବି ଅଫ୍‌ୱା ହିହୀମ୍ ଓ୍ୱଲ୍ଲାହୁ ମୁତିମ୍‌ମୁ ନୁରିହୀ ଓ୍ୱ ଲଓ କରିହଲ୍ କା'ଫିରୁନ୍ ॥

(ବ୍ରାହୀନେ ଅହମଦୀୟା, ପୃଷ୍ଠା ୨୪୦ ଦେଖନ୍ତୁ)

ଅନୁବାଦ: **'ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିକୁ ନିଜ ମୁହଁରେ ଫୁଙ୍କି ଲିଭାଇ ଦେବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅନେକ ପ୍ରକାର ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିବେ । କିନ୍ତୁ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ଯେତେ ଅପସନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେବ ।'**

ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ସେ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉତ୍ସାହ ବା ଉ□ଜନା ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନ ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ କୌଣସୀ ବିରୋଧାଭାସ ନ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଯଦି କେହି ବିରୋଧ କରିବାକୁ ନଥିଲେ, ଅଥଚ ମୋତେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯିଏ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବ, ତାହାର ବିନାଶ ଘଟିବ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ ଯାଇ ମୋର ପ୍ରବଳ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରାଗଲା । ମୋତେ ଧର୍ମ ଦ୍ରୋହୀର ଆଖ୍ୟା ଦିଆଗଲା । ମୋତେ ଜୀବନରୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ଫତ୍‌ୱା ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶତାଧିକ ପୁସ୍ତକ ଓ ପତ୍ରିକାମାନ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା । ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ମୌଲବୀ ମୋର ବିରୋଧି ହୋଇଗଲେ । ଏ ସବୁ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣର ଫଳ କିନ୍ତୁ ଠିକ ଓଲଟା ହେଲା । ମୋ ଜମାଅତ ଏପରି ଉନ୍ନତି କରିଚାଲିଲା, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟର ଚିନ୍ତାଶକ୍ତିର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

ପୁଣି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] କହିଛନ୍ତି :

ان لم یعصمک الناس فیعصمک اللہ من عندہ۔ یعصمک اللہ من عندہ و ان لم یعصمک الناس

'ଅଲ୍‌ଲମ୍ ୟାସିମୁକନ୍ ନା'ସୁ ୟାସି ମୁକଲ୍ଲାହୀ ମିନ୍ ଇନ୍ଦେହୀ - ୟା'ସି ମୁକଲ୍ଲାହୁ ମିନ୍ ଇନ୍ଦେହୀ ୱ ଅଲ୍ଲମ୍ ୟାସି ମୁକନ୍‌ନାସୁ':

ଅନୁବାଦ: **ଯଦି ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ ନ କରିବେ, ତା ହେଲେ ଅଲ୍ଲାଃ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । ଏବଂ ସେମନାଙ୍କର ସମସ୍ତ କୂଟ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ତୁମକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବେ ।**

ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହା ଏପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଗୌରବମୟ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ, ଯହିଁରେ ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱଷ୍ଟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ 'ତୁମକୁ ଲୋପ କରିବା ପାଇଁ ଶତ୍ରୁମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଯୋଜନା କରିବେ । ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ତୁମ ସହିତ ରହିଥିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ଯୋଜନାକୁ ବିଫଳ କରିଦେବେ । ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ କୁପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ ରଖିବେ ଏବଂ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ରକ୍ଷା କରିବେ ।' ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋର ବିନାଶ ପାଇଁ ବହୁତ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରାଗଲା । ସେମାନେ ମୋ ଉପରେ ହତ୍ୟାର ଆରୋପ ଲଗାଇ ମକଦ୍ଦମା କଲେ । ମୋତେ ଲଜ୍ଜିତ ଏବଂ ଅପମାନିତ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ପଛରେ ପ୍ରାଣପଣେ ଲାଗିଲେ । ବେଧର୍ମୀର ଫତ୍‌ୱା ଦିଆଗଲା । ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଧମକ ଦିଆଗଲା । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ହୀନ ଉଦ୍ୟମକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କଲେ । ଏପରିକି କୌଣସି ଷଡଯନ୍ତ୍ରରେ ସେମାନେ ସଫଳ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ମହାମାନ୍ୟ ହଜୁର ଉପରୋକ୍ତ ତିନି ଚାରୋଟି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବା ପରେ କହିଲେ, ଯେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] ରଚନା କରିଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ ମଧ୍ୟ ନିଦର୍ଶନର ପ୍ରତୀକ ସାଜିଛି । ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କହିଛନ୍ତି: ମୁଁ କୌଣସି ବିଷୟ ଉପରେ ବହି ଲେଖିବା ବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଅଲୌକିକ ସମର୍ଥନ ହାସଲ କରେ । ଯଦ୍ୱାରା ଆରବୀ କିମ୍ବା ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଭାଷାରେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନା କଲାବେଳେ ମୋ ଅନ୍ତରରୁ କେହି ଯେପରି ମୋତେ ବତାଇ ଦେଉଛି, ମୁଁ ସେହିପରି ଅନୁଭବ କରେ । ତାହା ଆରବୀ ହେଉ, ଉର୍ଦ୍ଦୁ ହେଉ କିମ୍ବା ଫାର୍ସି, ହୋଇଥାଉ ମୋ ଲେଖନୀରେ ଶାଳୀନତା ଭରା କମନୀୟ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଫୁଟି ଉଠେ । ସେହି ଅନୁଭବ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମତଃ ଶବ୍ଦାବଳୀ ଏବଂ ସେଗୁଡିକର ଧାରାବାହିକ ଅର୍ଥର ପ୍ରବାହ ପ୍ରଥମେ ମୋ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଯାଏ । ମୁଁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର ନ କରି ଅତି ସହଜ ଓ ସାବଲୀଳ ଭାବରେ ମୋର ଲେଖନୀ ଚଳନା କରେ । ଏହା ଏତେ ସହଜବୋଧ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ବିଶେଷ ସମର୍ଥନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଉକ୍ତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଲେଖିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲେଖକଙ୍କ ପରି କଷ୍ଟ ଉଠାଇବାକୁ ପଡନ୍ତା ଏବଂ ବେଶୀ ସମୟ ନେବାକୁ ହୁଅନ୍ତା । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଯଦି ଏପରି ଆରବୀ ଶବ୍ଦ ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ, ଯାହା ପାଇଁ ସେହି ଧାଡିରେ ହିଁ ମୋ ଲେଖନୀ ଅଟକିଯାଇଛି । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏକ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ହରାଇ ବସେ । ମୋ ହୃଦୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମୋ ମୁହଁରେ ସେହି ବାକ୍ୟ ସ୍ୱତଃସ୍ଫୁତ ଭାବେ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୁଏ, ଫଳତଃ ଐଶୀ ପ୍ରକଟନ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋତେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ ସେହି ପଙ୍‌କ୍ତି ଲେଖିବା ମୋପକ୍ଷେ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ।

ଆମ ପ୍ରିୟ ହଜୁର[ଅବ] କହିଲେ ଯେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ]ଙ୍କ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡିକରେ ପ୍ରଭାବ ଆରବୀୟଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଭାବରେ ପଡିଛି ତାହା ସେଠାକାର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅଦ୍ୟାବଧି ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଅଛି । ତାହାର ଏକ ଉଦାହରଣ ମୁଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛି: ଜଣେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଦେଶର ମୁସଲିମ ମହିଳା ନିଜର ଅନୁଭୂତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କୁହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଚଳିତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥିଲା ଯେ ଇସା[ଅସ] (ଯୀଶୁ ମସିହ) ଆକାଶରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଯୁଗରେ ସେ ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରିବେ । ସେ ନିଜର ଉମ୍ମତକୁ ତରବାରୀ ବଳରେ ଅନ୍ୟ ଜାତିଙ୍କ ଦାସତ୍ୱର କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ । ପୁଣି ତରବାରୀ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସଲାମରେ ଜବରଦସ୍ତି ଦୀକ୍ଷିତ କରାଇବେ । ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ଦିନକୁ ଅତି ଉତ୍ସୁକତାର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲି । ତା'ପରେ ମୋ ଦିଅରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋର ଅହମଦୀୟା ଜମାଅତ୍ ସହ ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ତାଙ୍କ ଠାରୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ]ଙ୍କ ଆରବୀ ପୁସ୍ତକ ଆଣି ପଢିଲି । ତହିଁରେ ବହୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ମୁକ୍ତା ସଦୃଶ ଏପରି ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର ଥିଲା ଯାହାକୁ ମୁଁ ଜୀବନରେ ଆଗରୁ କେବେ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ନ ଥିଲି । ଏଭଳି ଆଧାତ୍ମିକ ଏବଂ ନୈତିକ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍କର୍ଷ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ଚମତ୍କାରିତା ତହିଁରେ ଭରି ରହିଥିଲା, ଯାହାକୁ ପଢି ମୁଁ ତଟସ୍ଥ ହୋଇ ଯାଇଥିଲି । ତାହା ଏପରି

ବହୁମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ସଦୃଶ୍ୟ ଆରବୀ ସାହିତ୍ୟର ଗନ୍ତାଘର, ଯାହା ସମଗ୍ର ଆରବ ଜଗତରେ ମିଳିବା ବିରଳ । ଏହାର ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ କୁର୍‌ଆନ୍ ପାଠ କରୁଥିବା 'କାରୀ'ଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ମୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କଲା ପରେ ହିଁ ବୟତ୍ (ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ) କଲି ।

ପୁଣି ଇଟାଲିରେ ବାସ କରୁଥିବା ଜଣେ ଆରବୀୟ-ଅବ୍‌ବାସ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: ମୌଲବୀ ମାନଙ୍କ ବୃଥା ଭାଷଣବାଜି ଶୁଣୁଥିବା ସ□ ମୁଁ MTA 'ଅଲ୍-ଅରବୀୟା' ଚାନେଲ ନିୟମିତ ଭାବେ ଦେଖିବାରେ ନିମଜ୍ଜିତ ରହୁଥିଲି । ସେଥିରେ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଆରବୀ ଭଷାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ – 'ଅଲ୍ ହୱାର୍' ଦେଖୁଥିବା ବେଳେ ବିରତି ସମୟରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ]ଙ୍କ ଏକ ଆରବୀ କସିଦାଃ(ପଦ୍ୟ)ର ଏହି ପଙ୍କ୍ତି ମୋ ନଜରରେ ପଡିଲା:

علمی من الرحمن ذی الآلاء   بالله حزتُ الفضلَ لا بدهائِ

ଇଲ୍‌ମୀ ମିନର୍ ରହମାନୀ ଜୀଲ ଆ'ଲୟୀ : ବିଲ୍ଲାହୀ ହୁଜ୍‌ଜତୁଲ୍ ଫଜଲା ଲା' ବି ଦହାୟୀ

ମୁଁ ଏହି କସିଦାଃ ମନ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣୁଥିଲି । ତତ୍ ସଂଗେ ସଂଗେ ଏହି ପଦ୍ୟର ରଚୟୀତା ହଜରତ ମସିହ[ଅସ]ଙ୍କ ଫଟୋକୁ ଦେଖିବାରେ ଲାଗିଥିଲି । ଏପରିକି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ଆତ୍ମହରା ହୋଇଉଠିଲି ଏବଂ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ମୋ ମୁହଁରୁ ଅନାୟାସରେ ବାହାରି ପଡିଲା, 'ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରାଣ, କୌଣସି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଏପରି ବାକ୍ୟ କହି ନ ପାରେ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରେରିତ । ଏପରି ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ବାକ୍ୟ, ଅଲ୍ଲାଃ ଏବଂ ରସୁଲ୍‌ଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାନୀ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଖରୁ କଦାପି ବାହାରିବ ନାହିଁ ।'

ପୁଣି ମରାକିସ୍‌ର ଖାଲିଦ ସାହେବ କୁହନ୍ତି, ଅହମଦିୟତର ପରିଚୟ ପାଇଲା ପରେ ମୁଁ ବିସ୍ମିତ ହେଲି ଯେ ଇମାମ୍ ମହଦୀ ଆସି ଚାଲିଗଲେଣି, ଅଥଚ ବ□ମାନ ଆମେ ସେ ଖବର ଶୁଣୁଛୁ । ଏହା ଭାବି ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଦୁଆ କଲି ଏବଂ ତତ୍ ସହିତ ଜମାଅତ୍‌ର ଆରବୀ ୱେବ୍ ସାଇଟ୍‌ରେ ଉପଲବ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ପ୍ରଥମେ 'ଇସଲାମୀ ଓ୍ୱସୁଲ୍‌କୀ ଫଲାସଫୀ' (ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ଦର୍ଶନ)ର ଆରବୀ ଅନୁବାଦ ପୁସ୍ତକ ଅନେକ ଥର ପଢିଲି । ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଠ କରି ମୋ ହୃଦୟ ଭାବ ବିହ୍ୱଳିତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ତା'ପରେ 'ଅଲ୍-ତବ୍‌ଲିଗ୍' ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କଲି । ଏହି ସବୁ ପୁସ୍ତକରେ ରହିଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରସଙ୍ଗର ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ବିବରଣୀ ଏବଂ ଧର୍ମଗତ ଜ୍ଞାନର ଏପରି ସ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା ଯେ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର କହୁଥିଲି ମୋତେ ଆଜି ଜ୍ଞାନର ଅସୀମ ଭଣ୍ଡାର ମିଳିଗଲା ।

ଆମର ଜଣେ ନୂତନ ଅହମଦି-ଅମାଦା ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହାନୀ ତାହେର୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ୱେବସାଇଟରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ]ଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ 'ମରିୟମ୍' ହୋଇଯିବା ଏବଂ ମରିୟମ୍ ଉଦରରେ ଆତ୍ମା ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ସନ୍ତୋଷଜନକ ଉ□ର ପାଇବା ପରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି: ହଜୁର୍ ଆଲୈସଲାମ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ-'ଅଲ୍-ତବ୍‌ଲିଗ୍'ମୋତେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଅବତାରଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ବାଣୀ ପଢିବାକୁ ମୋତେ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ପୂର୍ବରୁ ମନରେ ରହିଥିବା ମୋର ସକଳ ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ଦୂରୀଭୁତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ପଶ୍ଚାତାପ କରୁଛି ।

ଅତାମୀ ସାହେବ ଯମନ୍‌ରୁ ଲେଖିଛନ୍ତି : ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ ଏବଂ ଗବେଷକ ହୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲି । ଅହମଦୀୟା ଜମାଅତର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ମାନଙ୍କର କେବଳ ଅଯଥା ଓ ପୁରୁଣା ଅଭିଯୋଗ ଛଡା ଆଉ କିଛି ପାଇଲି ନାହିଁ । କଥା ପହ□ଲା ଅମାନ୍ୟ କରିବାରେ । ଅପର ପକ୍ଷେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ]ଙ୍କ ଆରବୀ ସାହିତ୍ୟ ଏବଂ ତା□ିକ ଜ୍ଞାନ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନର ପ୍ରମାଣ ଦେଉଥିଲା । ପୁଣି ସେହି ମସିହ ପାରସୀ ବଂଶଜ ହୋଇ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଆଉ ଏକ ଐଶୀ ସମର୍ଥନ ରହିଥିଲା । ତେଣୁ ଆରବୀୟ ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମହଦୀ ଆସିବା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ । କାରଣ ଐଶ୍ୱରୀକ ଶିକ୍ଷା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଏବଂ ନବିମାନଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ କେବଳ ଆରବ ଜଗତ ଉପରେ ଯଦି ସୀମାବଦ୍ଧ ବା ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହେଁ । ସେଥିରେ ବାହ୍ୟ ଜଗତର କ'ଣ ବା ଦୋଷ ରହିଲା ?

ହଜୁର[ଅବ] କହିଲେ, ଏପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ମୁଁ କେବଳ ଅଳ୍ପ କେତୋଟି ଘଟଣାର ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କଲି ।

ପୁଣି ସେହିସବୁ ଚିହ୍ନଗୁଡିକର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] ଏକଦା କହିଥିଲେ :

"ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରତି ଶତ ସହସ୍ର ଐଶୀ ଚିହ୍ନ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଛି । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ କ'ଣ ଏପରି ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବିତ ଅଛି ଯେ ଏହିପରି ଚିହ୍ନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରେ ମୋ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରି ପାରିବ ଏବଂ ମୋ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ? ମୋତେ ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଣ, ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ମୋର ଜୀବନ ଅଛି । ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଦୁଇ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଚିହ୍ନ ମୋ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ସମ୍ଭବତଃ ଦଶ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ[ସଅ]ଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ମୋର ଆଗମନର ପ୍ରମାଣର ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଦେଶରେ କେତେକ ଐଶୀ ବାଣୀ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ତିନି-ଚାରି ଲକ୍ଷ ଶିଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶରେ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତରଫରୁ ଆସିଥିବାର ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋର ଆବିର୍ଭାବ ହେବାର ତିନି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଇହଲୀଳା ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।"

ଏହାପରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ[ସଅ]ଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦଶାରେ ଦେଖି ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମତେ ଅହମଦୀୟା ଜମାଅତ୍ ରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବାର କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଘଟଣା ହଜୁର[ଅବ] ଶୁଣାଇଲେ । ସେ କହିଲେ, ଅବ୍ଦୁଲାଃଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅବ୍ଦୁସ୍ ସତାର୍ କହନ୍ତି : ମୁଁ ନିଜେ ପିତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, 'ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସଂବନ୍ଧରେ କିଛି ଜାଣି ପାରୁନାହୁଁ । କେବଳ ସେ ଜୀବିତ ଥିବା ବିଷୟ ଜାଣିଛୁ । ଏ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ।' ସେ ବୟତ୍ କରିବାର ଆଠ ଦଶମାସ ପୂର୍ବର ଏକ ସ୍ୱୟାନୁଭୁତି ମୋତେ ଶୁଣାଇ କହିଲେ, 'ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦଖିଲି ଯେ ରାବୀ ନଦୀ କୂଳରେ ଦୁଇଟି ଶିବିର ଲାଗିଛି । ଗୋଟିଏ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ସଅ]ଙ୍କର ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ[ସଅ]ଙ୍କର । ମୁଁ ମୁହମ୍ମଦ[ସଅ]ଙ୍କ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି କହିଲି, 'ମସିହ ମଉଦ ହେବାର ଦାବୀ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କିପରି ? ସେ ଉ□ର ଦେଲେ, 'ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମର୍ଥ' 'ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମର୍ଥ' 'ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମର୍ଥ' । ଏପରି ନିଜ ଅଙ୍ଗୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ତିନିଥର କହିଲେ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ ଦେଖି ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସରେ କହିଲି, 'ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଦାବୀରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠ । କାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଜୀବିତ ବିଷୟରେ ମୁଣ୍ଡ ଖେଳାଇବା ଆମର ଦରକାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଏହିପରି ଭାବରେ ବୟତ କରି ଅହମଦୀୟତ୍ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ପୁଣି ସର୍ଦ୍ଦାର କରମ୍ଦାଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: 'ମୁଁ ବୟତ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ]ଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲି । ସେହି ଘଟଣାଟି ଏହିପରି : ଏକ ସଡକ ଉପରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ[ସଅ] ଏବଂ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] ଉଭୟେ ଟହଲୁଥିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ସାମନା ପଟରୁ ଯାଉଥିଲି । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ[ସଅ] ଏହି ଅଧମ ଭକ୍ତକୁ ସମ୍ବୋଧିତ ହୋଇ ତିନି ଥର କହିଲେ 'ଯେ ସେହି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଦୂତ, ଯେ ସେହି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଦୂତ ।' ମୁଁ ୧ ୯ ୦ ୨ ମସିହାରେ କାଦିୟାନ୍‌ର ଛୋଟ ମସ୍‌ଜିଦରେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ବୟତ କଲି । କିନ୍ତୁ ଯେ କ'ଣ ଦେଖୁଛି । ତାଙ୍କର ଠିକ୍ ସେହି ଚେହେରା ସେହି ବେଶ ପୋଷାକ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିଲି ।'

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ] କହୁଛନ୍ତି : ଆମ ଜମାଅତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ବିଶୁଦ୍ଧ ସଂପର୍କ ରଖିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ରହିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଅଲ୍ଲାଃ ଜମାଅତର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଛାଡି ଦେଇ ନାହିଁ । ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଆସ୍ଥା ପୋଷଣର ଶକ୍ତିକୁ ବିଶ୍ୱାସର ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପହ□ାଇବା ପାଇଁ ନିଜ ଐଶୀ ପରାକ୍ରମର ଶତାଧିକ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ କରନ୍ତୁ: ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ପର୍କ ଶୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେଉଁ । ଯେପରି କି ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଏବଂ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବଢାନ୍ତୁ । ଏହି ଆତ୍ମନିଷ୍ଠ ଭାବନା ଆମ ଆଗାମୀ ବଂଶଧରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମେ ପହ□ାଇବାରେ ସଫଳତା ହାସଲ କରୁ । ସୁତରାଂ ତୁମେ ଜମାଅତ ସହିତ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ଭାଜନ ହୁଅ, ଯେପରି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହ ତୁମର ଆନ୍ତରିକ ସଂପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଯିବ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ[ଅସ]ଙ୍କ ବୟତରେ ଆସିଛ ତ ଏହାର ମୂଲ୍ୟକୁ ବୁଝ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମ ବଂଶଧର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଉ□ୋର□ର ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ ।

ସୌଜନ୍ୟ: **ନେଜାରତ୍ ନଶ୍‌ରୋ ଇଶାଅତ୍, କାଦିୟାନ, ପଞ୍ଜାବ**